

rådet er bygningsmyndighed. Med lovforslaget er det alene tilsigtet at lade amtsrådet/byudviklingsudvalget afgøre, om der det pågældende sted i landzonen uanset bestemmelserne i lovforslagets §§ 6-8 må placeres en bebyggelse m. v., hvorimod det fortsat vil være primærkommunen, der som bygningsmyndighed tager stilling til, hvorledes byggeriet udføres.

Ad 3) Som anført i bemærkningerne til lovforslaget må kommunalreformen medføre omfattende overvejelser af planlægningslovgivningens opbygning, dens indhold og administration. Selv om overvejelserne er i gang, kan det ikke overskues, om det vil være muligt at fremsætte hertil sigtende lovforslag i folketingssamlingen 1969-70. Da en revisionsbestemmelse ikke synes påkrævet, og da tidspunktet for lovens revision ikke kan fastsættes med fornøden sikkerhed, kan det ikke anbefales at efterkomme Købstadforeningens henstilling om indførelse af en revisionsbestemmelse i lovforslaget.

Ad forslag til lov om ændring i lov om byplaner.

Spørgsmål 23:

Hvorledes fortolker ministeren udtrykket „særlige omstændigheder“ i § 27, stk. 2, under lovforslagets nr. 7?

Svar (af 14. marts 1969):

Den gældende byplanlovs § 25, stk. 2, indeholder en pligt for den, der overtræder loven, til at „omgøre den ved overtrædelsen skabte retsstridige tilstand“. Bestemmelsen fortsætter således: „Boligministeriet kan dog under særlige omstændigheder, efter indhentet erklæring fra kommunalbestyrelsen, gøre undtagelser herfra.“

Denne bestemmelse foreslås bibeholdt i en ændret sproglig affattelse, men uden realitetsændring, jfr. den foreslåede affattelse af § 27, stk. 1-2, under § 1, nr. 7, i forslaget til lov om ændring i byplanloven.

Med ordene „under særlige omstændigheder“ er det alene tilsigtet fortsat at give udtryk for, at en fritagelse for pligten til at berigtige et ulovligt forhold må være en undtagelse, der kun gøres, når særlige forhold taler derfor.

Det er ikke ualmindeligt, at lovgivningen indeholder sådanne tilkendegivelser til dis-

pensationsmyndigheder; eksempelvis er det ifølge landsbyggeovens § 15, stk. 1, en betingelse for dispensation fra byggeovgivningen, at „vægtige grunde taler for at tillade en fravigelse“.

Det er ikke muligt i en generel lovbestemmelse nærmere at konkretisere sådanne „særlige omstændigheder“ eller „vægtige grunde“, der kan være mangeartede.

Spørgsmål 24:

Ministerens kommentarer udbedes til vedlagte ændringsforslag til lovforslag nr. 66 (ændringsforslag nr. 1 i betænkningen):

Svar (af 29. april 1969):

Ændringsforslag nr. 1 til forslag til lov om ændring i lov om byplaner (nyt stk. 3 i byplanloven § 12).

Bestemmelserne i forslaget til lov om tilbudspligt og den i forslaget til lov om frigørelsesafgift indeholdte pligt for kommuner til overtagelse af ejendomme i byzone må skønnes at være tilstrækkelige til at sikre en aktiv kommunal jordpolitik. Jeg kan derfor ikke anbefale det stillede ændringsforslag.

Ad forslag til lov om ændring i byggeov for købstæderne og landet. (Byggeri i det åbne land).

Spørgsmål 25:

Hvad forstår ministeren ved udtrykket „det almindelige småhusbyggeri“, jfr. forelæggelsestalen, folketingstidende sp. 1574?

Svar (af 7. marts 1969):

Udtrykket „det almindelige småhusbyggeri“ anvendtes i forelæggelsestalen ved en beskrivelse af landsbyggeovens særordning for byggeriet på det åbne land.

Denne særordning følger af landsbyggeovens § 2, stk. 6-7, og § 19, stk. 1-2. Særordningen går ud på, at visse bebyggelser normalt er fritaget dels for overholdelse af en del af lovens materielle bestemmelser, dels for kravet om byggetilladelse og bygningsattest.

Særordningen omfatter for det første jordbrugserhvervenes bygninger og — i områder, hvor bygningsmyndigheden udøves af amtsrådet — endvidere:

1) „fritliggende småhuse, der kun indeholder en enkelt beboelseslejlighed“ (§ 2, stk. 6, b, i den gældende lov og — uændret —